

властта на Асен, след поражението на кир Тодор Комнен. Ала сега, след издигането на Никея, която с българска помощ бе изпратила глава и бе сложила крак на полуострова, ромеите в България отправляха очи към гръцкия император, който възкресяваше надеждите им, че някога ще си върнат Константиновия град.

Настана ранна есен, с безкрайни дъждове и неочеквани студове. Двамата съюзници се прибраха в земите си, без да вдигнат обсадата.

Зимата на 1236 година щеше да послужи за трескави пригответления. Новата пролет да види нови войски и нова флота пред стените на застражения град. Защото Константиновград не можеше да се превземе без флота.

А Иоан Асен бе взел ново решение:

Тази флота да бъде вече негова – българска.

17.

Княз Петър държеше изплетените от кафениена и кармъзина свила поводи на коня, като го потупваше ласкато по дългата стойна шия. Очите му не можеха да се откъснат от младата амазонка, която се усмихваше към него.

Внезапен тепъл вятър бе очистил бледото декемврийско небе от тежките чиличоцветни облаци, за миг бе възвърнал измамата на есения ден, като последна утеха пред настъпващата зима. Пътеките на Света гора бяха отрупани с изсъхали листа, които тихо шумелиха под копитата на конете.

– И после? Стана ли Мария норвежка кралица?

Ирина гиздаве поправи лисичия калпак над тъмните си къди, които изльчваха червеникави отблъсъци, подпра десницата си на гъвкавата си талия и каза:

– После? Не. Не е станало това, което става винаги в сказанията. След като отвлякал византийската княгиня, Харалд Хаадrade я върнал назад, при леля й императрицата Зоя, като ^и заръчал да каже: тъй обачат *ко рманиш*.